

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 161:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af et energimærke på forbrugerelektronik.

Af Benny Engelbrecht (S) m.fl.

(Fremsættelse 02.04.2009).

Kl. 12:27

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Klima- og energiminister, værsgo.

Kl. 12:27

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Formålet med forslaget, nemlig at gøre det nemmere for forbrugerne at vælge energirigtige og dermed klimavenlige produkter, kan vi jo alle sammen støtte. Det er vigtigt, at borgerne får de bedste muligheder for at tage et personligt ansvar, når de står og anskaffer sig nye ting, og det er sådan set ligegyldigt, hvad det er.

Energimærkningen kan give forbrugerne vejledning. Den kan også fremme valget af klimavenlige produkter. Det gør det nemmere at sende nogle meget klare signaler til industrien osv. osv. Alt det kan vi jo ikke være uenige om, det har vi meget sympati for.

Men der er en ting, der virkelig undrer mig, og det er, at Socialdemokratiet som et normalt EU-venligt parti så kommer med et bud på en dansk mærkningsordning. Det er jo unægtelig ikke den måde, vi plejer at gøre det på, de af os, der faktisk går ind for EU. Der vil vi da normalt altid i fællesskab være enige om, at det er mere effektivt med europæiske ordninger end at have sådan en dansk særordning. Hvis vi begynder at sige, at nej, nu kæmper vi ikke lige så meget for de fælles regler i EU, nu laver vi lige sådan en dansk særordning, udvander det jo hele ideen med det indre marked.

Man kunne så forstå det, hvis det var, fordi EU ikke interesserede sig for det her område eller vi ikke kunne komme igennem med nogen ting på det her område. Men EU-arbejdet er jo i fuld gang. Der ligger et nyt forslag til mærkning af tv. Det er allerede fremsat af Kommissionen, og forberedelser er i gang for en række andre produkter og it-produkter. Det er bl.a. qua det, der hedder ECO-design-direktivet. Der er også andre ting, der bidrager til det her.

Så fremgår det af beslutningsforslaget, at man lige skulle få lavet sådan en dansk særordning. Den skulle så lige laves inden udgangen af i år. En sådan ordning ville bl.a. skulle, som det hedder, EU-notificeres, og bare det tager meget længere tid, end vi har i resten af i år. Så det er meget, meget teoretisk, og dermed bliver forslaget her også meget urealistisk. Tidsperspektivet alene gør det urealistisk. Men jeg forstår altså simpelt hen heller ikke, hvorfor man ikke i stedet for bruger kræfterne sammen med os andre på at sikre en god europæisk mærkningsordning.

I øvrigt er det sådan, at hvor der er EU-regler, eller hvor fælles regler er under forberedelse, kan man slet ikke forvente at få accept af at lave national regulering. Man kunne så sige, at det laver vi så frivilligt, men der må jeg bare advare mod, at vi nu skal have flere frivillige mærkningsordninger. Vi har allerede Energy Star, vi har Elsparemærket, vi har Blomsten, vi har Svanden. Der er ikke brug for flere frivillige ordninger. Der er brug for noget obligatorisk, og det er det, EU arbejder på.

Det synes jeg ærlig talt vi skulle bakke op om, og derfor afviser regeringen det her forslag.

Kl. 12:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 12:30

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er i hvert fald glad for ministerens positive udsagn om grundprincipperne i det, som vi da i hvert fald kan være enige om. Besparelspotentialet inden for det private energiforbrug er jo enormt, især på forbrugerelektronikken. Det må vi jo konstatere, og det kan Elsparefonden jo også klart vise over for os. Der er et enormt potentiale. Det er faktisk det største potentiale i husstanden, der findes.

Når vi foreslår det her, er det selvfølgelig også for at skabe nogle praktiske, konkrete løsninger, og også gerne på lidt kortere sigt. For jeg går også ud fra, at ministeren er enig med mig i, at de EU-løsninger, der er på vej, desværre er lidt ude i fremtiden, bortset fra tv-delen, som det fuldstændig rigtigt siges. Der ligger et nyt direktiv, som er undervejs, og som endnu ikke er forelagt for Europarådet, men som selvfølgelig vil blive det. Men tidsperspektivet i det går jeg ud fra vi vel alle sammen er interesserede i, og spørgsmålet er så, om vi på anden vis kan sparke til det her, så det går i den rigtige retning.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 12:31

og undersøger informationerne på forhånd på en hjemmeside. Så spørgsmålet er, hvordan vi får det ud i butikken.

Kl. 12:31

Kl. 12:33

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Det synes jeg er vigtigt man gør, altså at vi prøver at påvirke det, også så det bliver så effektivt og så markant som overhovedet muligt. Men der er en fejl, tror jeg, i beslutningsforslaget, for det er beskrevet, som om der først vil kunne komme EU-regulering fra måske 2012 eller måske endnu senere. Det er ikke de informationer, jeg har. Det svenske formandskab, som jo overtager formandskabet i løbet af 6 uger, har sagt, at de vil sætte det her meget, meget højt på deres dagsorden. De vil gøre, hvad de kan, for at det her bliver afsluttet inden dette års udgang. Så der skulle vi altså have en politisk vedtagelse om energimærkning på EU-plan, og så vil det tage ca. 12 måneder at få det implementeret.

Men det er altså noget før det 2012, der er markeret her i forslaget. Også det faktum gør jo, at jeg synes, at vi hellere skulle bruge kræfterne der. Det synes jeg også jeg kunne høre på det sidste, hr. Benny Engelbrecht sagde, altså at han måske i virkeligheden er enig i det.

Kl. 12:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Så er det spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 12:32

Benny Engelbrecht (S):

Vi er jo først og fremmest interesseret i en ting, og det er spørgsmålet om, hvordan vi rent faktisk sikrer, at danskerne har det oplyste valg. Vi kan konstatere, at der på en lang række forbrugerelektroniske produkter allerede i dag ligger fuldstændig klar information om energiforbrug tilgængelig på hjemmesider. Men det er meget vanskeligt, når danskeren skal ned i butikken og foretage valget, rent faktisk at træffe det oplyste valg.

Vi er ikke hardcore, for nu at bruge et udenlandsk udtryk, med hensyn til om det skal være præcis vores forslag, som går igennem. Men ville det ikke være helt oplagt at finde en måde, hvorpå vi kan sikre, at forbrugerne i butikken har den information, der allerede i dag er tilgængelig, når valget skal træffes, altså om man nu skal vælge den ene eller den anden pc, den ene eller den anden spillemaskine, det ene eller det andet fjernsyn? For som sagt ligger informationen der. Det er dog de færreste, som går ind

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 12:33

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Jamen jeg er jo fuldstændig enig i sigtet, og derfor er det også vigtigt, at vi har nogle gennemskuelige energimærkningsordninger. Og som det sikkert er spørgeren bekendt, har der lige i de her uger også været diskussion i EU om et bud på en ny energimærkningsordning. Vi har sådan set fra dansk side været enige med Europa-Parlamentet i, at det var bedst at bibeholde den, vi havde, og jeg er enig med ordføreren i, at jo flere produkter, vi kan få ind i den energimærkningsordning, desto bedre. Det er bl.a. der, jeg tror, man skal bruge ECO-design-direktivt som en virkelig løftestang for at få sat minimumskrav til stadig flere produkter, og så skal man have obligatorisk energimærkning oveni. Så det kan på ingen måde skille os ad. Der er vi fuldstændig enige. Jeg mener bare, at det, hvis det virkelig skal batte noget, er bedst, at vi bruger kræfterne på, at EU's mærkningsordning kommer på plads, at det bliver gennemskueligt, at det bliver klart for forbrugerne, når man netop står dernede i situationen, som det blev nævnt. Det er langt bedre end at bruge kræfterne på sådan en lidt forkølet dansk national ordning. Det er også utidigt, synes jeg, når EU er på vej med sin.

Kl. 12:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Lars Christian Lilleholt for Venstre.

Kl. 12:34

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Venstre må også afvise det her beslutningsforslag ganske enkelt ud fra, at vi synes, at det her område bør reguleres internationalt, og fordi det også er sådan, at EU er på vej med regulering på området på EU-niveau. Det er efter vores opfattelse den rigtige vej at gå. At gå særskilt nationalt her vil ikke fremme formålet. Hertil kommer også, at der i forvejen er en række mærker, som man kan tage i anvendelse, Enegy Star-mærket, Blomsten og Svanen og andre frivillige ordninger.

Venstre kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 12:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 12:35

Benny Engelbrecht (S):

En af de fordele, vi har i Danmark, er jo, at vi alle sammen et eller andet sted dybt inde i sjælen er jyder, når det kommer til stykket. Hvis der er penge at spare, handler vi også derefter.

Jeg går ud fra, at hr. Lars Christian Lilleholt også er enig med mig, når jeg siger, at hvis danskerne kan gennemskue den samlede pris, det, som man kalder total cost of ownership, i forbindelse med et elektronisk produkt, overvejer man også til fulde sit indkøb meget klart og nøje.

Dermed er det vel også i elektronikbranchens interesse at sikre, at danskerne har et gennemskueligt valg at træffe, altså at man, når man køber sit produkt, kan se, hvad det koster, også i energiforbrug. På den måde kan man jo strengt taget sælge et produkt, som er en kende dyrere, fordi det er mere energivenligt.

Så er det ikke også i branchens interesse, at de informationer, der findes i dag, også er tilgængelige?

Kl. 12:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 12:36

Lars Christian Lilleholt (V):

Det er vi sådan set meget enige i. Det er meget vigtigt, at det er gennemskueligt, hvad de samlede omkostninger er, også hvad angår vores miljø og vores klima. Derfor er det også for os ganske fornuftigt, at der kommer en mærkningsordning via EU. Det svenske formandskab har sat meget fokus på det her, som ministeren redegjorde for lige før, og vi forventer jo, at et færdigt mærke er klar allerede i 2012. Derfor vil det være helt spildt med en national ordning inden.

Kl. 12:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for sin anden korte bemærkning.

Kl. 12:37

Benny Engelbrecht (S):

Hvis vi nu sætter alt andet til side og siger: Lad os dog prøve at se, om ikke vi kunne gøre noget inden år 2012, det tror jeg da trods alt vi alle sammen har en interesse i. For at skabe det oplyste valg, kunne det så være en mulighed, hvis vi på tværs i Folketinget kunne nå til enighed, det kunne være i form af en beretning, som f.eks.

går på en opfordring til branchen om at sikre, at de informationer, der allerede findes i dag – og skal vi ikke lige understrege, at informationer om energiforbrug allerede findes i dag – og at denne også skal stilles til rådighed for forbrugerne? Det kunne være en udmærket mulighed at gøre det. Der er intet, der forhindrer de erhvervsdrivende i at gøre det allerede i dag for at sikre danskerne et godt og oplyst valg.

Kl. 12:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 12:38

Lars Christian Lilleholt (V):

Det er da en mulighed også at opfordre til, at importørerne mærker deres varer så godt som overhovedet muligt. Det er der i øvrigt mange fabrikanter der i forvejen gør, men jeg tror generelt, at kræfterne kan bruges bedre på, at vi presser på i EU for at få en fælles mærkningsordning gennemført så hurtigt som overhovedet muligt.

Kl. 12:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Når jeg kigger ned i salen, kan jeg se, at vi kommer til at hoppe lidt i ordførerrækken, så den næste ordfører er faktisk fru Trine Mach, SF, værsgo.

Kl. 12:38

(Ordfører)

Trine Mach (SF):

Mange tak. I SF er vi ikke overraskende grundlæggende positive over for at etablere en energimærkningsordning for forbrugerelektronik. Vi er varme tilhængere af en mærkningsordning, der omfatter produkter som mobiltelefoner, blendere, fjernsyn, toastere osv. Vi ved jo godt, at den eksisterende mærkningsordning på hårde hvidevarer har været en stor succes, som har givet forbrugerne mulighed for at vælge energirigtigt. Ikke mindst har den været en succes, fordi forbrugerne kender mærkningsordningen og finder den forståelig og gennemskuelig.

Til december rettes verdens øjne mod København, og det ville jo være rigtig flot, hvis Danmark som værtsnation også var et udstillingsvindue for kreativitet og innovation og kunne signalere til verden, at vi satser på intelligente og ambitiøse løsninger, så at satse på en udvidelse af energimærkningen ligger lige for, for vi ved, at det virker. Vi ved, at hvis vi skal nå vores egne energisparemål og EU's mål om en 20 pct.s forøgelse af energieffektiviteten inden 2020, ja, så skal der tages en mangfoldighed af midler i brug. Og det er ikke specielt indviklet at se, at en

oplagt og god måde at få forbrugerne med på, det være sig den individuelle såvel som institutionerne, er ved på en gennemskuelig måde at påføre produktet oplysninger om, hvad energiforbruget eller energibesparelsen er ved brugen af produktet, og om andre relevante og vigtige miljøegenskaber.

I Dagbladet Information kunne man for et par dage siden netop læse, at mange borgere rent faktisk vælger energibesparende løsninger i forbindelse med deres bolig, fordi der er økonomiske besparelser at hente for dem, snarere end ud fra et mere ideelt hensyn til miljøet, så hvorfor egentlig tøve med en omfattende mærkningsordning? Man når stort set alle forbrugere på den måde.

Ikke desto mindre er der i vores øjne plads til forbedring i det foreliggende forslag. Eksempelvis er kravet om, at mærkningen skal gennemføres inden klimatopmødet, lettere urealistisk, om end meget sympatisk. Vi vil fra SF's side foreslå, at frem for at påbegynde indførelsen af en dansk energimærkeordning, som jo under alle omstændigheder vil blive overflødiggjort, når EU-lovgivning gennemføres om måske 3 år, går vi i stedet sammen med de store forhandlere og de relevante brancher og laver i samarbejde med dem en frivillig aftale om at arbejde med de her mærkninger inden. Den model har man jo med stor succes brugt tidligere i forhold til hårde hvidevarer. Der lavede man frivillige ordninger og uddannelse af sælgerne, så kunderne kunne få en ordentlig vejledning nede i butikken til at gøre de mest energibesparende og miljøvenlige køb. Så det mener vi faktisk er den måde, vi på den korte bane kan sætte ind på, nemlig i form af en frivillig aftale og uddannelse.

Det er oplagt at tage fat på de områder, som er længst nede på EU's to-do-liste, og hvor det altså kommer til at gå langsomt i den fælles-europæiske indsats. Og lad mig til sidst benytte lejligheden til at bede ministeren om at få en oversigt over, hvilke områder der er i pipelinen i EU, og hvilke der ikke er. På den måde kan vi få klarlagt, hvor det er mest oplagt, at Danmark går foran, hvilket vil sende nogle gode signaler i forbindelse med klimatopmødet, men hvor vi også kan være med til at bidrage til, at EU's mærkningsordning bliver mest omfattende og mest effektiv. Ikke mindst vil det også være et godt signal til både forhandlere og producenter om deres del af opgaven allerede nu.

Kl. 12:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til fru Trine Mach, der er ingen korte bemærkninger. Vi fortsætter i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Per Ørum Jørgensen, Det Konservative Folkeparti, værsgo.

Kl. 12:42

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for det. I Det Konservative Folkeparti vil vi gerne anerkende de intentioner, der ligger bag dette beslutningsforslag fra Socialdemokraterne om at indføre et energimærke på forbrugerelektronik. Det, der måske undrer mig lidt, er, at Socialdemokraterne nu igen er klar til at gå ene-gang i forhold til EU. Så sent som i går drøftede vi et forslag på fødevarerministerens område, hvor Socialdemokraterne også ville indføre danske særregler i forhold til EU, og jeg synes efterhånden, at der begynder at tegne sig et mønster, som er ganske interessant nu, hvor der er valgkamp til Europa-Parlamentet. Jeg synes absolut, at det er yderst interessant, men Socialdemokraternes ordfører kan jo redegøre for, hvorvidt man går helhjertet ind for et europæisk samarbejde, og hvilke dele man mener EU skal tage sig af, også når det gælder forbrugerpolitikken. Det synes jeg ville være meget, meget relevant nu, hvor der er fokus på EU, i relation til at vi er midt i en valgkamp til Europa-Parlamentet. Det synes jeg ville være meget, meget konkret at få nogle bud at få.

I Det Konservative Folkeparti har vi også drøftet spørgsmålet om mærkningsordninger, og der er ingen rysten på hånden hos os, når det gælder, hvor det skal forankres i forhold til at give borgerne bedre muligheder for at træffe bevidste valg, når de er ude at handle ind. Det skal forankres i EU, og vi synes også – og der er jeg egentlig på linje med SF's ordfører – at det er at foretrække, at det foregår ad frivillighedens vej, så vi ligesom roser og understøtter den indsats, som mange danske virksomheder gør på det her område ved at tage et ansvar i forhold til klimaet. De kan faktisk godt se, at det er en god forretning at markedsføre sig på, at man tager klimaet og det samfundsansvar, man har som virksomhed, alvorligt. Den ansvarsfølelse vil vi faktisk gerne understøtte og egentlig også den ansvarsfølelse, som ligger hos den borger, som ønsker at foretage indkøb, som imødegår den udfordring, vi har på klimaområdet.

Men jeg må indrømme, at det, der står tilbage hos mig, er, at Socialdemokraterne igen er klar

til at lave danske særregler, at Socialdemokraterne igen bryder ud af det europæiske samarbejde og vil gå enegang, oven i købet her midt i en valgkamp. Jeg synes, at det er yderst besynderligt.

Kl. 12:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 12:44

Benny Engelbrecht (S):

Jeg synes, at vi lige skal se bort fra EU-spørgsmålet, som vi drøftede rigeligt i går aftes, og i stedet gå ind og blive lidt konkrete med hensyn til det, der faktisk er meget positivt i hr. Per Ørum Jørgensens ordførertale, nemlig at også De Konservative vil være med til at understøtte en god og fornuftig udvikling.

Er det, jeg hører, at vi måske netop i denne sammenhæng kunne blive enige om eksempelvis at udarbejde en beretning på baggrund af det forslag, der ligger her, hvor vi også peger på muligheden for at lave en frivillig ordning, som også hr. Per Ørum Jørgensen understreger? Det er også det, som ordføreren for SF tidligere har fremført som en mulighed, så der kunne jo hurtigt tegne sig et flertal her for, at man kan lave en frivillig ordning, som omfatter produkter, som måske ligger længere ude i den europæiske pipeline.

Kl. 12:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 12:45

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg vil sige, at der ikke er nogen tvivl om, at vi er tilhængere af frivillige ordninger, for vi synes, det er en god anerkendelse af danske og for den sags skyld europæiske virksomheders indsats og ansvarsfølelse med hensyn til klimaudfordringen, og at det sådan set også er en anerkendelse af de borgere, som ønsker at træffe klimavenlige beslutninger, når de er ude med indkøbsvognen. Det vil vi gerne vise vores påskønnelse af.

Hvorvidt vi vil deltage i en beretning synes jeg er svært at svare på. Mit fokus er faktisk på, at Socialdemokraterne igen er klar til at gå enegang, og der skiller vandene, for i Det Konservative Folkeparti mener vi, at der er nogle ting, man klarer bedst igennem EU-samarbejdet og ikke ved, at vi laver særregler i Danmark, og det gælder bl.a. det her.

Kl. 12:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Benny Engelbrecht for anden korte bemærkning.

Kl. 12:47

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan godt forstå, hvis hr. Per Ørum Jørgensen ikke kan tage stilling til det nu. Det er fair nok, at det er noget, vi må tage i udvalgsarbejdet. Vi prøver at være konstruktive i forbindelse med det her, hvilket jeg ligesom prøver at lægge op til, og det håber jeg også at hr. Per Ørum Jørgensen vil være.

Det er fair nok, at man gerne vil have en EU-debat, ikke mindst fordi der er ganske kort tid til et europaparlamentsvalg, men i denne sammenhæng prøver vi faktisk at skabe en løsning, som er relevant og aktuel, og som netop kan sikre, at vi kan spare noget energi og dermed også spare den almindelige danske borger for nogle penge. Det går jeg også ud fra er De Konservatives og hr. Per Ørum Jørgensens interesse.

Så mit spørgsmål skal selvfølgelig også være, om hr. Per Ørum Jørgensen er indstillet på i det mindste at tage en aktiv diskussion om det her under udvalgsarbejdet. Det handler meget om den indgangsvinkel, man har til spørgsmålet. Vi håber selvfølgelig, at også De Konservative vil være velvilligt indstillet til en positiv dialog.

Kl. 12:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 12:48

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen jeg sagde også indledningsvis, at jeg anerkender de intentioner, der ligger bag forslaget, for det er selvfølgelig også noget, der optager os i Det Konservative Folkeparti.

Men jeg må så også indrømme, at det altså åbner hele spørgsmålet – og det lyder, som om hr. Benny Engelbrecht behændigt bevæger sig uden om den varme grød – om, hvorvidt Socialdemokraterne hellertet går ind for det europæiske samarbejde, når de nu to dage i træk faktisk kommer med forslag og vil støtte forslag, hvor det anbefales, at Danmark skal gå enegang i forhold til EU-samarbejdet.

Det synes jeg absolut er interessant, og jeg mener da i hvert fald også, at borgerne, nu hvor der er valgkamp op til europaparlamentsvalget, jo også må have krav på et klart svar fra Socialdemokraterne på, om det er blevet en vane, man har fået, at gå enegang i forhold til det europæiske samarbejde.

Kl. 12:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg går lidt baglæns i ordførerrækken igen, for nu er en ordfører, der skulle have holdt sin tale tidligere, kommet til stede, så jeg giver ordet til hr. Ib Poulsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:49

(Ordfører)

Ib Poulsen (DF):

Bedre sent end aldrig. Da Dansk Folkepartis energiordfører, hr. Morten Messerschmidt, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne fremføre følgende om B 161.

Der er et stort behov for, at vi finder mekanismer, hvorved vi kan spare på energien, og heldigvis findes der allerede i dag mange teknologier hertil, og i fremtiden vil der komme stadig flere af disse. Et væsentligt element heri er jo uden tvivl at højne forbrugernes bevidsthed herom. Hvis ikke forbrugeren har kendskab til produktets energivenlige indretning, vil effekten på købeadfærden selvsagt være begrænset. Spørgsmålet er imidlertid, hvordan sagen bedst gribes an.

På boligområdet har lovgivere valgt at lade energimærkning være lovpligtigt. Det er alligevel stærkt omdiskuteret, hvad effekten heraf er. Derfor er det ikke en naturlig nødvendighed, at lovkrav om energimærke fører til det ønskede resultat. Det er på den anden side heller ikke udelukket. Dansk Folkeparti opfordrer derfor regeringen til at indkalde branchen til en konstruktiv dialog om, hvordan en eventuel mærkningsordning kan organiseres med det bedste resultat til følge.

Som det fremgår af bemærkningerne, er EU allerede i gang med at udarbejde et regelsæt om energimærkning. Det er væsentligt, at vi i Danmark ikke først opfinder et sæt og derefter pålægges at gennemføre en række helt andre standarder af EU. Det vil give både en urimelig udgift for erhvervslivet, der skal gennemføre og betale for disse mærker, og det vil skabe forvirring blandt forbrugerne.

I Dansk Folkeparti deler vi som sagt visionen for dette forslag. Derfor må det ikke hastes igennem. Vi må have fuld klarhed over, hvad branchen mener, og derefter skabe et system, som flugter med, hvad der kan forventes fra EU's side. Det vil Dansk Folkeparti fokusere på i udvalgsarbejdet.

Kl. 12:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg beklager, at det ikke nåede at blive rettet på vores tavler bagved før i sidste øjeblik. Vi fortsætter nu i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Margrethe Vestager, Det Radikale Venstre. Og nu er det på tavlen igen.

Kl. 12:51

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Det har været meget tankevækkende at lytte til debatten om forslaget, specielt set i lyset af at alle synes, at forslaget er en god idé. Alle synes, at det er en rigtig, rigtig god idé, at forbrugerne får mulighed for at tage stilling til, hvilket apparat de vil købe ud fra den energimærkning, apparatet har. Det er sund fornuft. Jeg har i øvrigt lige selv haft stor, stor fornøjelse af mærkerne på hårde hvidevarer. Det er en stor hjælp, når man skal tage stilling til, hvad det er for et apparatur, man gerne vil anskaffe sig.

Det skal så blive til en diskussion om Socialdemokratiets mere eller mindre helhjertede EU-tilslutning. Det synes jeg er helt i hegnet. Det, der er baggrunden for det, er, at der er en forskel i vurderingen af, hvor hurtigt Europa-Kommisionens, Parlamentets og Rådets arbejde kan gå for at sikre, at vi får en europæisk mærkningsordning. Det skal så blive til, at den her debat, som er en debat, der burde være præget af det sunde og fornuftige i at give forbrugerne mulighed for at lade sig rådgive af en energimærkning, skal blive en debat om, hvorvidt man er mere eller mindre helhjertet EU-tilhænger. Det synes jeg er paradoksalt.

Derfor synes jeg, at det er en god idé, hvis der som en udløber af det her forslag bliver skrevet en beretning om, hvad der er forventningen, og så ministeren kan oplyse, hvor langt arbejdet er kommet, så der kan blive en rimelig og afklaret forventning til, hvornår det her kan gennemføres. Det vil være en stor fordel for os, at det sker så hurtigt som overhovedet muligt. Vi ved, hvor stort et energiforbrug der er ved nogle af de mindre apparater, som folk har stående rundt omkring, og som kører enten i deres standbyposition eller også ved den måde, de i øvrigt fungerer på.

Flere af ordførerne har været inde på eksempler på, hvad det handler om. Det gælder både pc'er og toastere, og hvad vi ellers har af maskinpark i hjemmet. Derfor synes jeg, at det ville have klædt debatten, at der havde været en sam-

let opbakning til det, der er forslaget's entydige intention, nemlig at give forbrugerne mulighed for at tage stilling, så de kan købe det apparat, der belaster klimaet mindst muligt.

I den forstand tager Det Radikale Venstre meget positivt imod forslaget, og vi håber, at der også kan blive en noget mere konstruktiv debat i udvalget om forslaget's fremtid, for vi tror, at det vil være en stor fordel for alle at få en energimærkning på forbrugerelektronikken.

Kl. 12:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren skal lige blive stående. Der er en enkelt, der har en kort bemærkning. Hr. Per Ørum Jørgensen, værsgo.

Kl. 12:54

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for det. Jeg forstår det ikke, for De Radikale er jo i hvert fald kendt for gerne at ville drøfte principper og drøfte, hvorvidt man via EU-samarbejdet kan løse fælles udfordringer i Europa. Derfor undrer jeg mig egentlig lidt over, at fru Margrethe Vestager problematiserer, at det er et tema. Jeg synes da, det er væsentligt, at man med det her forslag meget, meget klart lægger op til, at Danmark skal gå enegang med noget, som egentlig burde reguleres via EU.

Jeg er nødt til at høre fru Margrethe Vestager, om De Radikale virkelig vil støtte det her forslag og bidrage til, at Danmark går enegang frem for at regulere det her gennem EU.

Kl. 12:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 12:54

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er betegnende og virkelig, virkelig sørgeligt, at hr. Per Ørum Jørgensen på den her utrolig polemiske måde fortsætter med at gøre det her til et spørgsmål om, hvorvidt man er mere eller mindre helhjertet tilhænger af europæisk regulering.

Det her forslag er båret af ønsket om, at forbrugerne kan tage stilling til, hvilken klimabelastning der er ved de produkter, de står foran at købe. Og hr. Per Ørum Jørgensen bruger EU-debatten som et værn for substantielt at tage stilling til, hvor hurtigt det bør gå. Det er jo indlysende, at det er mest hensigtsmæssigt, at det sker i en europæisk sammenhæng. Sådan som jeg læser forslaget, er forslagsstillerne dybt bekymrede for, hvor hurtigt det kan ske. Det ville derfor være rimeligt, at man også i en dansk

sammenhæng fandt ud af: Hvad forestiller vi os egentlig?

Ministeren kan så oplyse i dag, at ministeren har en anden vurdering af det, nemlig at det vil gå meget hurtigt, bl.a. på baggrund af det svenske formandskabs initiativ. Det er så udmærket. Jeg har på ingen måde i de korte bemærkninger, der er faldet, hørt forslagsstillerne være andet end utrolig konstruktive over for det, der er forslaget's formål. Det, man så bliver revet i næsen, er, at man ikke er tilstrækkelig EU-positiv, fordi man interesserer sig for klimamærkning af forbrugerelektronik. Jeg synes, at det er tankevækkende, med hensyn til hvad Det Konservative Folkeparti står for.

Kl. 12:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 12:56

Per Ørum Jørgensen (KF):

Når vi snakker om tempo, vil jeg sige, at der ifølge beslutningsforslaget skulle ske noget allerede her i slutningen af 2009, altså i indeværende år. Hvis vi nu går enegang – lad os tænke den tanke, at det her bliver gennemført, altså at det er det, vi vælger at gøre her i Folketinget – indfører Danmark sin egen ordning og håber så på, at man kan presse EU med det gode eksempel, som Danmark dermed gør. Men er det ikke forkert? For hvad nu hvis EU så beslutter en helt anden ordning? Så skal vi til at ændre på vores egen ordning.

Altså, kan fru Margrethe Vestager ikke se det problematiske i, at Danmark med det her vil gå enegang i forhold til EU, altså frem for at vi regulerer det her, hvor det – i hvert fald ud fra en konservativ opfattelse – bør reguleres, nemlig via EU-samarbejdet?

Kl. 12:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 12:57

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, at hvis man er polemiker, kan man se problemer overalt. Så er det det eneste, der er drivkraften. Så er det det, der er tilgangen, når man læser en ting.

Sådan som jeg oplever det her forslag, er det skrevet på baggrund af et ønske om at få en forbrugermærkning af elektronikken, sådan at forbrugeren kan tage stilling til: Hvad er det, jeg køber? Og det er i lyset af en tilsyneladende anden forventning end den, som ministeren giver

udtryk for – nemlig at det vil tage meget lang tid – at der er en opfordring til, at vi kommer i gang med det herhjemme.

Jeg er så i øvrigt på ingen måde af den opfattelse, at en europæisk regulering ville være modsat en dansk regulering. Jeg mener, at Danmark har stor indflydelse i det europæiske samarbejde, og hvis vi tvunget af omstændigheder havde været nødt til at gå enegang, tror jeg, at vi ville have fundet på noget, der ville være spot on, bull's eye, det, som man også ville finde på i en europæisk tankegang.

Jeg håber meget, at ministeren har ret i, at det her går hurtigt, for det er indlysende, at det vil være mest hensigtsmæssigt med en europæisk mærkningsordning, specielt da en lang række af de produkter, som vi har, i sagens natur produceres i en lang række andre lande. Det vil være det mest hensigtsmæssige for forbrugerne og for producenterne, at vi får en europæisk mærkningsordning.

Men jeg regner da med, at vi under udvalgsarbejdet kan få en mere konstruktiv tone frem og også vil finde ud af, hvad det egentlige tidsperspektiv er med hensyn til at få det, som alle jo er enige om, og som det her forslag tager hånd om, nemlig at få et energimærke på forbruger-elektronikken.

Kl. 12:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 12:58

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at hr. Per Ørum Jørgensens betragtninger både i går og i dag fortjener stor udbredelse i den EU-debat, der foregår i de her dage, og i den valgkamp, der forhåbentlig snart kommer i gang. Jeg er sikker på, at det vil være nyttigt for at få afklaret de brudflader, der er i forhold til, hvordan man skal agere over for EU, og i forhold til, hvilke muligheder man har for at agere selvstændigt i Danmark.

Jeg kan forstå, at Det Konservative Folkeparti har lagt sig fast på et forholdsvis firkantet synspunkt. Hr. Per Ørum Jørgensen synspunkter minder mig lidt om den debat, der var blandt EU-modstandere for 20-30 år siden. Dengang havde nogle det synspunkt, at hvis man var ægte EU-modstander, skulle man ikke blande sig i, hvilken politik den danske regering skulle føre i EU. Hvis man var valgt til Europa-Parlamentet, skulle man heller ikke deltage i arbejdet

der ved at stemme, fordi det jo handlede om, at beslutningerne skulle træffes et andet sted.

Det er sådan en holdning og tilgang, som Enhedslisten aldrig har haft. Vi har altid haft den grundopfattelse, at vi på trods af vores modstand mod EU-projektet skulle arbejde på at forbedre reglerne i EU, så godt som det overhovedet var muligt. Det gælder også det område, vi beskriver her, og det gælder også på områder, hvor vi måske synes, at det ville være en fordel, hvis reglerne blev lavet i Danmark.

En sådan pragmatisk tilgang ligger åbenbart Det Konservative Folkeparti fjernt. Her må intet gennemføres, hvis det ikke kan gennemføres i EU. Og så er vi jo lidt tilbage i den ja-nej-diskussion, som jeg troede, at EU-tilhængerne så sådan lidt overbærende på, men når den skal bruges til interne stridigheder blandt de såkaldte jupartier, er det måske anderledes.

Enhedslisten ser sådan på det, at vi synes, det er fornuftigt, godt og rigtigt, at regeringen arbejder på at lave et EU-mærke. Om det mærke er en god idé eller ej, afhænger jo ikke først og fremmest af, om det er et EU-mærke eller ej, men af, om det er godt og anvendeligt og kan bruges. Men vi har lidt svært ved at forstå, at det nu skulle være principielt meget problematisk, at Danmark går foran med at lave et mærke i Danmark, hvis det er sådan, at der er usikkerhed om, hvornår der kommer et EU-mærke.

Nu kan vi jo altid diskutere, hvornår det kommer, og folk kan komme med skrāsikre udtalelser om, hvor hurtigt det kommer, men så vil jeg bare sige, at de fleste vel har den erfaring, at undertiden tager ting lidt længere tid i EU end forudset, og at resultatet også kan falde dårligere ud. Hvordan ville det, at Danmark har sit eget mærke, spille ind i forhandlingerne? Kunne man ikke forestille sig, at det ville være inspirerende og dermed være med til at sætte nogle rammer for et mærke, som kunne være hensigtsmæssige?

Jeg synes sådan set, at det, både når vi seriøst diskuterer, hvordan vi kan få indflydelse på EU's beslutningsproces, og når vi diskuterer, hvordan vi i Danmark kan sikre de bedste vilkår, er et ganske fornuftigt forslag, Socialdemokraterne er kommet med. Det er et eksempel på, at man altså udnytter de muligheder, der er, for at komme foran med nogle ting.

Jeg har også forstået, at alle er enige om, at der er brug for et mærke på det her område. Jeg vil bare nævne en lille aktual sag, som illustrerer det meget godt. I den her tid er der mange dan-

skere, som er ved at indkøbe nyt apparatur, fordi de skal kunne modtage digitalt. De køber noget, der vistnok hedder en setup. Jeg har selv købt en. Den var ikke energimærket, så derfor har jeg sikkert købt en, der bruger enormt meget energi. Det er faktisk et meget stort problem, for nogle af de setup'er har faktisk et enormt højt energiforbrug, mens der også findes nogle, der har et forholdsvis lavt energiforbrug.

Vi kunne jo have nogle regler om, hvor meget energi de måtte bruge, en mærkningsordning osv., men her går vi og venter på, at det bliver vedtaget i EU. Derfor når hele den danske befolkning at indkøbe de her setup'er, for det digitale projekt går i gang, uden at være sikret en ordentlig og grundig information om de energimæssige og klimamæssige konsekvenser af deres indkøb.

Jeg ved godt, at man kan finde det på en hjemmeside, men jeg har bare den grundopfattelse, at der er mange forbrugere, som forsømmer at gå ind på hjemmesider og studere energimålinger og alt muligt andet, inden de går ud og køber de her ting. Der er derimod ganske få som i dag, når de f.eks. køber et køleskab eller fryseskab, kan undgå at tage stilling til, om de vil købe et, der bruger meget energi, eller et, der bruger lidt energi. Det tror jeg faktisk påvirker det ganske meget.

Vi er fra Enhedslistens side meget positive over for det her forslag og vil gerne bidrage til, at det kan blive gennemført på den ene eller den anden måde. Vi vil i hvert fald gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Kl. 13:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:03

(Ordfører for forslagsstillerne)

Benny Engelbrecht (S):

Lad mig indlede med at sige tak for debatten, der altovervejende har været konstruktiv.

Det er almen viden, at vi ikke får fuldt udbytte af hele vores elforbrug, og at vore produkter udleder for meget CO₂ indirekte ved, at de bruger for meget elektricitet. Årsagen er, at mange nye typer elektronik har et højt elforbrug, og at forbrugerne vanskeligt kan gennemskue det enkelte produkts reelle energiforbrug. Det er både i aktiv brug og i passiv, standbybrug, som det hedder. Men når forbrugerne har mulighed for at nedsætte energiforbruget med den rette vejledning, virker det dæmpende på forbruget af

de energislugende produkter, det viser erfaringen. Vi ønsker kort og godt at give forbrugerne bedre vejledning, når de skal anskaffe sig populære typer forbrugerelektronik: tv, radio, pc'er, spillemaskiner af enhver art, ikke mindst til familiens yngste. Derfor har vi udarbejdet det foreliggende forslag.

Socialdemokraterne foreslår altså en energimærkningsordning, som skal omfatte alle typer forbrugerelektronik. Ved det får kunderne bedre muligheder for at gå efter de energibesparende elektronikprodukter og at fravælge energislugende apparater, således at forbrugerne kan tage hensyn til såvel pengepungen som klimaet. Det er en god og fornuftig tankegang.

Danskerne skal kunne vælge energirigtigt, når de køber forbrugerelektronik, som sagt fjernsyn, computere, radio, spillekonsoller og musikafspillere. Derfor foreslår vi at indføre en obligatorisk energimærkningsordning, som vi kender det fra hårde hvidevarer som køleskabe, fryser, vaskemaskiner og komfurer, og som det også er fremgået af debatten, er det jo en meget effektiv ordning, vi kender derfra.

Vi opfatter det som et stort problem, at danske forbrugere ikke har umiddelbar adgang til oplysninger om energiforbruget på nye elektronikprodukter. Derfor er det vigtigt, at energiforbruget fremgår direkte af produktet. Erfaringen viser, at det ikke er tilstrækkeligt, at oplysningerne om energiforbrug er tilgængelige på en hjemmeside, som ikke tilstrækkelig mange kender til. Vi skal ikke derhen, hvor forbrugeren er nødt til at bede ekspedienten slå energiforbruget op på producentens hjemmeside, mens man står i forretningen. Informationen skal være tilgængelig i købsøjeblikket.

I dag bruger danskerne over 20 pct. af deres samlede elforbrug i computere, fjernsyn, radio og andre underholdningsapparater, men forbrugere har ingen oplysninger om energiforbruget, når de køber disse produkter. Energimærkning af forbrugerelektronik er et oplagt sted at sætte ind. Det forslag, vi har lagt frem, er, at ordningen sættes i værk allerede i år, sådan at man kunne gå foran med det gode eksempel op til afviklingen af FN's klimakonference i december 2009. Man kunne også forestille sig, at enkelte af de besøgende i Danmark i den anledning ville lægge vejen forbi danske forretninger og dermed ved selvsyn se, hvordan sådan en ordning kan virke i praksis.

Europa-Kommissionen har tilbage i november 2008 foreslået en ændring af mærkningsord-

ningerne, så der står vi altså også med et solidt fælleseuropæisk fundament, men vi må notere os, at en fælles ordning tidligst kan træde i kraft i praksis i 2012. Og spørgsmålet er selvfølgelig, med hvilken hast vi så i praksis kan få indrullet de enkelte produkter i ordningen, sådan at den enkelte danske forbruger rent faktisk støder på den nede i forretningen.

Hvad angår EU, har vi netop sidste uge fået Europa-Parlamentets vedtagelse af, at mærkningsordningen med bogstaverne A til G fortsat kun skal bestå af disse 7 bogstaver, hvor A er bedst. Et forslag fra industrien, som Kommissionen havde støttet, gik ellers ud på at graduere ordningen på en så indviklet måde, at det ville have sejlet forbrugeren fuldstændig bagud. Det er meget positivt, for A til G-mærkningsordningen er ligetil og klar, om end visse produkter er graderet med et eller flere plustegn. Nu gælder det således om at fastholde den enkle og forståelige mærkningsordning, når Kommissionens endelige forslag blive sat til afstemning om et halvt år. Det støtter vi naturligvis fuldstændigt.

Dette aspekt vejer også tungt i forbindelse med dette forslag, for vi forestiller os en mærkning af forbrugerelektronik, som er i overensstemmelse med denne EU-bestemmelse. Det nordiske svanemærke er et eksempel på, at nationale mærkningsordninger sagtens kan eksistere inden for EU-rettens område, og da alle produkter skal mærkes, vil det være konkurrencefremmende og ikke konkurrenceforvridende. Et dansk initiativ kan oven i købet virke med til at fremme processen.

Kl. 13:08

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi i denne forbindelse – som jeg også har givet udtryk for i debatten – er meget parate til at være imødekommende over for en bredere debat. Det kunne eksempelvis være om den frivillige ordning, der er fremhævet fra fleres side, for det, det handler om, er jo ikke mindst at sikre, at forbrugerne rent faktisk har det oplyste valg, når de står nede i butikkerne.

Jeg vil derfor også fremhæve, at vi Socialdemokrater sætter stor pris på den debat, vi har haft om dette forslag i dag. Vi ønsker ikke en polemisk debat; vi ønsker først og fremmest reelle og konkrete løsninger, som kan gøre, at det er muligt at sikre, at vi rent faktisk laver energibesparelser. Og lad mig bare minde om, som det fremgår af Elsparefondens handlingsplan, at det kortsigtede potentiale i energibesparelser i hus-

holdningerne er 30 pct., svarende til 739 GWh, mens det langsigtede potentiale er 50 pct. eller det, der svarer til over 1.200 GWh. Det er altså potentielt en enorm energibesparelse, der ligger i at vælge og indkøbe det rigtige, når vi snakker computere, fjernsyn etc.

Lad mig også lige i den sammenhæng især fremhæve det konkrete eksempel, som Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen, fremhævede, nemlig spørgsmålet om setupboks, for det er et udmærket udgangspunkt for, at vi netop ikke har denne information tilgængelig i dag – i hvert fald ikke i forretningerne. Informationen findes, den findes på hjemmesider, men den er altså ikke tilgængelig i forretningerne.

Vi synes, det ville være helt naturligt, at vi som følge af den debat, der har været i dag, også søger en dialog med branchen, fordi det også må være i branchens interesse at sikre, at forbrugerne køber energirigtige produkter. Al erfaring viser, at energirigtige produkter oftest er en ganske lille smule dyrere end dem, som bruger mere energi, men vi ved også, at når man kigger på den totale omkostning over hele produktets levetid, kan den lille merinvestering ganske ofte svare sig. Derfor er det ganske enkelt også i branchens interesse at få fremhævet de fordele, der er ved det.

Jeg synes, at det forslag, som SF's ordfører kom med, om at udarbejde en liste over, hvilke produktområder der ligger umiddelbart for, at EU er undervejs med mærkningsordning på, og hvilke der ligger længere ude i fremtiden, er et fuldstændig oplagt og i øvrigt meget konstruktivt forslag, som jeg her vil tilslutte mig. Det vil være helt oplagt at kigge på det område og netop konstruktivt få sat nogle rammer for, hvor man kunne forestille sig, at en frivillig ordning kunne passes ind.

Også tak for De Radikales positive tilkendegivelser i forhold til det konstruktive arbejde. Det synes jeg er meget opbyggeligt. Jeg synes også, at jeg på trods af den lidt polemiske indgangsvinkel, der var fra eksempelvis De Konservatives side, kunne høre, at der var en reel interesse i her at gå ind i arbejdet. Det håber jeg, og jeg ser i øvrigt meget frem til det udvalgsarbejde, der vil være i den sammenhæng, også med det tilfald, der kom fra Venstres ordfører.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Ørum Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:12

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg forstår ikke helt, at det bliver opfattet polemisk. Det var sådan set ikke hensigten. Når jeg sætter fokus på, at Socialdemokraterne 2 dage i træk her i Folketingssalen har anbefalet at gå enegang i EU – i går ville man støtte et beslutningsforslag fra Enhedslisten, hvor Danmark skal gå enegang i EU-samarbejdet, i dag stiller man selv forslag, hvor man anbefaler, at Danmark skal gå enegang i EU-samarbejdet – så synes jeg ikke, det er polemisk, jeg synes faktisk, det er meget relevant.

Vi står midt i en valgkamp til Europa-Parlamentet. Jeg synes, det er relevant, fordi det nu er 2 dage i træk, at Socialdemokraterne faktisk støtter forslag, som opfordrer Folketinget til at støtte, at Danmark går enegang i EU. Jeg synes, det er meget relevant. Jeg stillede også i min ordførertale et spørgsmål til hr. Benny Engelbrecht, og jeg har ikke fået noget svar: Går Socialdemokraterne helhjertet ind for EU-samarbejdet, eller er det blevet en vane, at vi nu sådan hver anden dag skal til at gå enegang i EU i ting, der burde reguleres i EU?

Kl. 13:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:13

Benny Engelbrecht (S):

Hvis ikke det er polemisk, så ved jeg ikke, hvad der er det. I hvert fald må det være sådan, at vi folketingspolitikere også er sat i verden for at sikre, at den relevante information er tilgængelig indtil den dag, hvor der rent faktisk ligger en færdig EU-lovgivning parat, som sikrer forbrugerne på en god og ordentlig måde. Om det skal være det forslag, som vi har fremsat her, eller om der er andre løsninger i noget af det, der bl.a. blevet fremhævet i dagens debat, er jo sådan set underordnet. Det, der må være interessen, er, at vi sikrer, at forbrugerne har det oplyste valg. Det går jeg også ud fra at konservativ politik trods alt går ind for at sikre.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 13:14

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg føler, at hr. Benny Engelbrecht taler udenom. Jeg spurgte meget klart: Går Socialdemokraterne helhjertet ind for det europæiske samarbejde, og er Socialdemokraterne villige til at agere efter de spilleregler, som nu engang er, herunder også

at en stor del af forbrugerpolitikken bliver reguleret gennem EU? Vi har nu i løbet af 2 dage haft to situationer, hvor man har andre løsninger. I går var det en sag, der kører i Kommissionen, og hvor der kommer svar meget snart, i dag har vi en sag, som man også arbejder på i EU, og hvor der senere på året også kommer tiltag fra EU.

Jeg synes, at Socialdemokraterne på den baggrund skylder at give et klart svar: Går man helhjertet ind for det europæiske samarbejde, og vil man efterleve de spilleregler, der nu også er, når man er en del af det europæiske samarbejde?

Kl. 13:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:14

Benny Engelbrecht (S):

Nu er spillereglerne i dette Folketing jo også, at det ikke er meningen, at vi skal sidde med hænderne i skødet og blot vente på, hvad der sker ude i verden, men at vi tværtimod også skal sætte vores præg på det europæiske samarbejde, og det er jo i den grad også det, som dette forslag lægger op til.

Så den polemiske tilgangsvinkel, som den konservative ordfører har, må vi vel sige i virkeligheden minder mere om, at hr. Per Ørum Jørgensen har en konservativ spidskandidat til europaparlamentsvalget, som hr. Per Ørum Jørgensen føler at han er nødt til at tage en kugle for.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Lars Christian Lilleholt for en kort bemærkning.

Kl. 13:15

Lars Christian Lilleholt (V):

[Lyddufald] ... Er det her område ikke bedre reguleret af EU end af en national lovgivning, og kan vi overhovedet nå at indføre det her mærke før klimatopmødet?

Kl. 13:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:15

Benny Engelbrecht (S):

Jeg har lyttet meget til den debat, der har været her i dag, og jeg kan i hvert fald se, at de meldinger, der har været fra mange af ordførerne, har gået på, at man bl.a. kan kigge på en frivillig ordning. Det er absolut ladsiggørligt, for det er jo et spørgsmål om praktisk tilgængelighed i forhold til det. Det kunne jo også alene være et spørgsmål om at sikre, at den information, der

er i dag, bliver gjort tilgængelig. Det er ikke så forfærdelig vanskeligt at sikre for den enkelte forretningsdrivende. Så jeg tror bestemt, det er muligt.

Men jeg vil også svare, at det da selvfølgelig er bedst, at vi har fælles EU-regler på det her område. Derom skal der ikke herske nogen som helst tvivl. Men vi må også bare erkende, at der desværre går noget tid, før den almindelige dansker kan opleve rent faktisk at få den her meget nyttige information i forretningerne, hvis vi skal afvente, at de fælles europæiske regler endeligt kommer på plads. Det kan jeg så kun beklage.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 13:16

Lars Christian Lilleholt (V):

Er det så ikke bedre, at vi sætter alle kræfterne ind på at få et så godt EU-mærke som muligt frem for at begynde at indføre en særskilt national lovgivning?

Kl. 13:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:16

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan jo kun konstatere, at der i hvert fald er en vilje til at diskutere her i Folketingssalen og i udvalgsarbejdet, hvordan vi sikrer, at der finder en god og fornuftig information til borgerne sted. Det kan jeg kun være glad for. Det betyder naturligvis ikke, at vi ikke også skal arbejde for at sikre det bedst tænkelige EU-mærke. Udgangspunktet for det her forslag er jo netop, at vi skal sikre det bedst tænkelige EU-mærke ved selv at påvirke processen. Man kan rent faktisk godt gøre noget med både højre og venstre hånd samtidig. Lidt multitasking skal der også være plads til i politik.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Enerkipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 186:

Forslag til folketingsbeslutning om kommunale energiselskabers mulighed for at investere i energi- og klimaoptimale løsninger.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremstilling 17.04.2009).

Kl. 13:18

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Klima- og energiminister.

Kl. 13:18

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Som jeg forstår forslaget, finder jeg umiddelbart i hvert fald flere af tankerne og intentionerne udmærkede. Jeg er enig i, at kommunerne har en meget vigtig rolle, og at de skal medvirke til bæredygtige løsninger på energi- og klimaområdet, herunder også gå foran med energibesparelser, rigtige løsninger, der styrker klimaet. Men det er så bare min opfattelse, at mulighederne og rammerne allerede er til stede.

Jeg skal ikke undlade at bemærke, at vi sidste år havde tilsvarende drøftelser i forbindelse med kommunernes deltagelse på elforsyningsområdet. Der lavede vi jo en justering, der klarificerede, hvad kommunerne må, og hvad kommunerne ikke må. Derfor er regeringens holdning til det forslag, der nu er til behandling, helt i tråd med den linje, som et enigt Folketing, bortset fra Enhedslisten, sidste år udstak med vedtagelsen af de præciserende ændringer af elforsyningsloven vedrørende kommuners deltagelse på elforsyningsområdet. De sagde meget klart, hvad kommuner må, og hvad kommuner ikke må engagere sig i for skatteborgernes penge.

Det betyder så også, at kommuner kan gøre rigtig mange ting hjemme ved sig selv så at sige, og de kan også deltage i selskaber, der investerer i energianlæg til fremme af bæredygtig udvikling for kommunens borgere, i det omfang de altså er omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1, herunder f.eks. også vindmøller og solceller. Tilsvarende kan kommuner f.eks. også deltage i selskaber, der producerer fjernvarme.

Så historisk har kommunerne haft en stor rolle som aktør på det her område, det har de stadig væk, og det har de også haft som ejer af net-